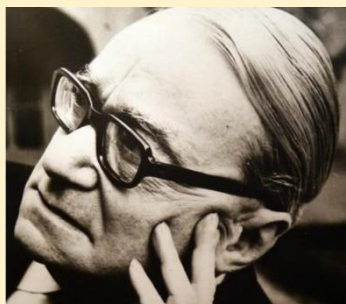


### Henry Corbin

(1903 – 1978) was een Franse filosoof, theoloog en Iranoloog, hoogleraar islamitische studies aan de *École pratique des hautes études* in Parijs.



Corbin was invloedrijk bij het uitbreiden van de moderne studie van de traditionele islamitische filosofie van de vroege falsafa tot latere en ‘mystieke’ figuren als Suhrawardi, Ibn Arabi en Mulla Sadra Shirazi.

Met werken als *Histoire de la philosophie islamique* (1964) daagde hij de algemene Europese opvatting uit de meende dat de filosofie in de islamitische wereld in verval was geraakt.

Zijn leven lang was Corbin een uitgesproken bewonderaar van Swedenborgs hermeneutiek die hij herhaaldelijk citeert in zijn vele publicaties, vooral in samenhang met de Leer der Overeenstemmingen,

Over Swedenborgs spirituele hermeneutiek schreef Corbin onder meer het volgende:

“De Swedenborgiaanse hermeneutiek wordt beheerst door een algemene doctrine van overeenkomsten, die zelf verbonden is met een gnoseologie [filosofie van cognitie] die op het hoogste niveau van cognitie een onmiddellijke spirituele perceptie plaatst, waaraan we onze term hierognose kunnen relateren.

Deze kennis was het voorrecht van een zeer oude mensheid, de eerste mensheid, waarvan het idee fundamenteel is in het werk van Swedenborg. De toestand van deze oude volkeren was nog steeds die van een hemelse mensheid, wat betekent dat zij bij het observeren van elk mogelijk object in de wereld en op de oppervlakte van de aarde deze zeker echt zagen, maar zij dachten aan de hemelse en goddelijke dingen die deze objecten vertegenwoordigden of betekenden. Hun visuele (optische) waarneming was slechts een middel.

\*1 Hermeneutiek (Oudgrieks voor 'uitleggen', 'vertalen') is de studie van de interpretatie van (geschreven) teksten, in het bijzonder van teksten op het gebied van literatuur, religie en recht. De term hermeneutiek is waarschijnlijk voor het eerst gebruikt door de Griekse dichter Homerus (circa 800 v.Chr.) en betekent de uitleg en vertaling van berichten die door de goden van de Griekse mythologie aan mensen werden gegeven. Homerus beroept zich daarbij op de god Hermes. Wikipedia en betekent de uitleg en vertaling van berichten die door de goden van de Griekse mythologie aan mensen werden gegeven. Homerus beroept zich daarbij op de god Hermes. (Wikipedia)

Voor hen was het proces hetzelfde als voor ons gehoor als we naar een spreker luisteren; we horen natuurlijk de woorden, maar eigenlijk zijn het niet de woorden die we horen, het zijn hun betekenissen. De achteruitgang begon onder de nakomelingen van deze hemelse menselijke wezens toen het object van de zintuiglijke waarneming het voornaamste werd, in plaats van het instrument. Terwijl voor de eerste mensheid de objecten van zintuiglijke cognitie een karakter bezaten dat hen conformeerde en ondergeschikt maakte aan hun ‘innerlijke mens’, zodat zij daarbuiten geen interesse hadden in zintuiglijke dingen. Hun nakomelingen daarentegen, plaatsten deze laatste dingen vóór die van de innerlijke mens, gescheiden van elkaar. In feite begonnen ze op dezelfde manier over geestelijke dingen te redeneren als over zintuiglijke dingen, en op deze manier werden ze geestelijk blind”.



Tempelpoort in Perzië